

collis iste Esquilinus vocitetur, in comperto non est ob varias Authorum opiniones. Quidam putant, Esquilinum dici quasi excubinum, aliquibus literis, ut solet, immutatis; nam Romulus cum Tatium regem ad civitatem admittum suspectum haberet, in colle illo excubias collocabat, ut si quid Rex perfidus moliretur, explorarent. De qua & aliis etymologiis consulas Rosin. *lib. 1. cap. 8. Calepin. verb. Esquilina*, Cornucop. *sup.* Hanc tribum Esquilinam memorant allegati supra *num. 19.* quibus junges Halicarnass. *antiq. lib. 4. Theat. vitæ hum. verb. Tributum*, post princip. Cornucop. *col. 1062. num. 20. Salian. tom. 4. an. mund. 3483. num. 3. Tit. Liv. decad. 5. lib. 5. num. 16.* Ex quo advertendum est, quod in hac tribu omnes liberti describebantur, quod D. Covar. notat infra *num. 8.*

Verf. Falerna tribus.

VIII. Ab agro Falerno, in Campania Romæ vocatur, Rosin. *lib. 6. cap. 15. trib. 31.* ubi testatur tribum istam institutam *an. ab Urb. cond. 435.* Ager hic percelebris est propter vinum Falernum ab ipso nuncupatum, quod cum primis generosum fuit, de quo Calepin. *verb. Falernus*, Cornucop. *col. 882. à num. 10. Cicer. in Bruto*, ibi: *Ut si quis Falerno vino delectetur.* Virgil. *Georg. lib. 2. ibi. Cellis idem comende Falernis.* Falerna tribus inter cæteras enumeratur ab Authoribus laudatis *n. 19.*

Verf. Fabia tribus.

IX. Cui Fabii tribules ejus nomen indiderunt, Rosin. *sup. trib. 14.* Hæc familia in Romanis plurimum autoritate polluit, ut testatur Rosinus, & constat ex Streinio *sup. Salian. tom. 5. an. ab Urb. cond. 269.* & pluribus aliis, Calepin. *verb. Fabiorum.* Fabii à faba denominari prædiximus *num. 13.* Sed alii tradunt Fabios antea Fovios dici à fovea, vel quia princeps & caput eorum in fovea ex concubitu Herculis conceptus est, vel quod ipse primus edocuit, quomodo urfi, & lupi foveis interciperentur, Cornucop. *col. 1151. num. 30.* Fabia tribus ultra relatos *num. 19.* commemorat Rosin. *ubi proximè.*

Verf. Galeria tribus.

X. Unde nomen sumserit, non apparet, nisi dicamus, quod à Galefo amne, qui fluit juxta Tarentum, Rosin. *trib. 8.* cujus fluminis mentio reperitur apud Cornucop. *col. 928. in princip.* Calepin. & Nebriffens. *verb. Galefus*, Virgil. *lib. 4. Georg.*

Qua niger humectat flavemia culta Galefus.
Galeriam tribum referunt ii quos adduximus *num. 19.*

Verf. Lemonnia tribus.

XI. A vico Lemonio sic dicta, qui erat prope urbem, à porta Capena, viâ Latinâ, Cornucop. *col. 1160. num. 10. Rosin. trib. 6.* Lemoniam tribum commemorat Gothofred. *ubi proximè*, & qui sunt supra *num. 19.* relati.

Verf. Matia tribus.

XII. A Castro Matio quod non procul à Lanuvio Latinorum oppido in via Appia situm fuit Rosin. *trib. 28. Cornucop. col. 1167. num. 30.* Instituta est aano ab urbe condita 421. simul cum tribu Scaptia. Rosin. *ibi. Matia tribus memoria extat apud Valer. Maxim. lib. 2. cap. 4. Gothofred. ubi nuper*, & alios, de quibus *n. 19.*

Verf. Narniensis tribus.

XIII. Aliâ Arniensis, ut & D. Covar. advertit, dicta est ab Arno amne Tuscia. Rosin. *trib. 25.* Hujus Arniensis tribus nomen reperitur apud Valer. Max. *ubi proximè*, Sigon. *de antiq. Jur. Civ. Romanor. lib. 1. cap. 3. Onuphr. comment. de Republic. lib. 2. Gothofred. ad Cicer. orat. 16. de leg. Agrar. contr. Rull. lit. F.* ubi Cicero, dum inquit, *Ab Otriculana usque ad Narniensem*, ita exaudiri debet, ut hanc tribum ultimam faciat, non tempore, nam aliâ post eam accesserunt; sed loco, quippe quæ à Roma omnium fuit remotissima, sicut observant Sigon. & Rosin. Quod si Narniensis hæc tribus dicenda sit, denominari videtur à Narnia urbe Umbriae, vulgò *Narni en el Ducado de Espoleta*, de qua Cornucop. *col. 323. in fin.* Calepin. & Nebriffens. *verb. Narnia.* Initium habuit anno ab Urbe condita 366. Rosin. *trib. 24.*

Verf. Otriculana tribus.

XIV. Sic videtur nuncupata ab Otriculo Latii oppido, de quo meminit Nebriffens. *verb. Otriculum.* Otriculana tribum memorantur omnes ferè nuper præcitati, & *sup. n. 19.* & Rosin. *dict. cap. 15. in fin.* qui tamen inter triginta quinque eam non recensuit.

Verf. Ofentina tribus.

XV. Huic nomen præstitit flumen Ofens, Ofens, vel Oxfens (unde & tribus ista multifariam scribitur,) quod abluit agrum Priverni oppidi, vulgò *Piperno*, de quo Lucret.

Priverno Ofentina venit, fluvioque Ofente.

Ita Rosin. *trib. 30. Cornucop. col. 1180. n. 10. Calepin. verb. Privernum, Ofens, Ofeminus, Nebriff. verb. Privernum, Ofentina.* Ipsa instituta est anno 436. Rosin. *ibi*, cujus reminiscuntur Calepin. *verb. Tribus*, & alii recens *n. 19.*

Verf. Palatina tribus.

XVI. Hæc urbana est, nam una ex quatuor regionibus urbis sic à monte Palatino dicta est, quemadmodum de Collina, & Esquilina præmisimus, Rosin. *lib. 6. cap. 15. trib. 4.* Cornucop. *col. 1062. in princip.* Calepin. *verb. Palatina*, Nebriffens. *cod. verb.* In monte hoc extat hodie palatium majus Summi Pontificis. Unde mons Palatinus cognominatur, quaestio est. Quibusdam placet, quod à Palantia genitrice cujusdam Regis Latii: aliis, quod à Palantibus, qui cum Evandro eum locum incoluerunt. Sunt & aliæ sententiæ, de quibus Rosin. *lib. 1. cap. 4. Palatinam*

Palatinam tribum memorantur Cic. *orat. 29. pro domo sua*, ad Pontific. & ibi Gothofred. *Salian. annal. lib. 4. an. mund. 3483. num. 3. & alii*, de quibus supra *n. 19.* & *sub verf. Collina tribus.*

Verf. Papyria tribus.

XVII. A familia Papyria nomen sumpfit, Rosin. *trib. 17. Cornucop. col. 416. num. 50. & col. 1187. n. 10.* de qua Richard. Strein. *de famil. & gentib. Roman. Calepin. verb. Papyrius*, Salian. *rom. 5. anno ab Urbe cond. 429. mund. 3730.* cum aliis, Papyriorum non sine eorum gloria recordatur. Papyria tribus meminerunt laudati supra *n. 19.*

Ad Num. 4.

XVIII. Pollia tribus à loco aliquo, cujus noticia later, denominata est, ut tradit Rosin. *trib. 9.* Potest tamen asseri, quod nomen illi inditum fuerit, vel à Pollentia oppido Liguriae, vel à Pollentinis populis, qui in Piceno, vulgò *Marchade de Ancona*, extiterunt. Vide Calepin. *verb. Pollentia*, Nebriffens. *cod. verb. Polliam tribum præter laudatos num. 19.* memoriae tradit Valer. Max. *lib. 2. cap. 4. & lib. 9. cap. 10.*

Verf. Popilia tribus.

XIX. Diversimodè scripta reperitur, ut Popillia, Poppilia, Poblilia, Publilia: quapropter Authores dissident inter se circa nominis originem, ut videre licet apud Rosin. *trib. 27.* Sed ultra eorum placita dici poterit, quod hæc tribus, sicut aliæ plures, nomen à gente Popilia, quæ claris viris abundavit, Calepin. *verb. Popilius*, acceperit. Addita est anno 395. ab Urbe condita Hanc tribum memorantur Cornucop. *col. 1187. num. 10. Valer. Maxim. lib. 9. cap. 10. & allegati sup. n. 19. Cæl. epist. ad Cicer.*

Verf. Pontina, sive Pomptina tribus.

XX. Sic vocata vel ab agro Pomptino, vel ab urbe Pontia, sive Pometia, secundum diversas sententias, quos refert Rosin. *trib. 26.* ubi quod fuit adjecta anno 395. post Urbem conditam. De urbe Pontia, & agro Pomptino vide Nebriffens. & Calepin. *verb. Pontinus*, qui tradit, fuisse prius paludem Pontinam haud procul à Tarracina, quæ à Cornelio Cethego exsiccata in agrum est versa. Consentit Cornucop. *col. 56. num. 20. & col. 772. num. 50.* Tribus Pontinae memores sunt Gothofred. *ad Cicer. epist. 14. ad Attic. lib. 4. ad fin.* Cornucop. *col. 1187. n. 10. Sigonius, & cæteri*, de quibus supra *n. 19. Cæl. epist. 8. ad Cicer.*

Verf. Publicia tribus.

XXI. A gente Publica apud Romanos in primis eximia nuncupatur, ex qua ortus est Publius Valerius, Publicola cognominatus, quia à populo maximè colebatur, qui extinctis Regibus, primus post Brutum adeptus est Consulatum, Cornucop. *col. 313. num. 30. Ant. Cont. in East. Consularib. Calepin. verb. Publicola*, Salian. *tom. 5. an. mund. 3547. & an. seq. num. 3.* memoriae prodit mirandam virtutem Publii Horatii, postea *D. de Favia Nova Addis. ad Covar.*

Coclitis cognominati, De qua familia agit Streina *ubi sup.* Publicia tribus recenserunt à Calepin. *verb. Tribus*, & aliis adductis supra *num. 19.* quanvis Rosinus ejus obliviscatur, aliâ ejus loco subrogatâ.

Verf. Pupinia tribus.

XXII. Ab agro Pupino, ab urbe citra Tiberini parum distanti, Rosin. *trib. 7. Cornucop. col. 1187. num. 10.* præter quos hujus tribus mentio fit à Sigonio, Calepino & cæteris, de quibus supra *num. 19.* Valer. Maxim. *lib. 4. cap. 4. Cælio epist. 8. ad Cicer. idem Cicer. ad Quint. farr. epist. 3. lib. 2.*

Verf. Quirina tribus.

XXIII. A Curetibus, qui cum Rege Tatio ex Sabinis intra Urbem recepti, jus civitatis obtinuerunt, Cornucop. *col. 1196. n. 4. Rosin. trib. 35.* quò loci monet, hanc tribum, & Velinam ultimò fuisse adjectas anno 512. Cures enim urbs per insignis Sabinorum fuit, cujus cives Curetes nuncupati, cum suo Rege Tatio inter cæteras pacis condiciones convenerunt, ut Romani Curetes, aut Quirites dicerentur: quod Romulus præ benignitate permisit, ex quo omnes cives promiscuè Quirites vocitari cœperunt. Salian. *an. mund. 3306. n. 7. Calepin. verb. Cures, & Quirites.* Alii verò dissentiunt opinantes, Romanos à Romulo, qui Quirinus dicebatur, Quirites nuncupari; nam Sabino idiomate Quiris hastam significat, quam miræ magnitudinis Romulus in bello gestabat, quibus adstipulatur Justinian. *in §. Sed jus quidem Civile, Inst. de jur. nat. gent. & civil.* Hanc controversiam memoratur Ovid. *Fastor. lib. 2. ubi canit sic:*

*Proxima lux vacua est: at tertia dicta Quirino,
Qui tenet hoc nomen, Romulus ante fuit:
Sive quod hasta quiris prisca est dicta Sabinis,
Bellicus à telo venit in astra Deus:
Sive suo Regi nomen posuere Quirites,
Seu quia Romanis junxerat ille Cures.*

De quibus consule Rosin. *lib. 2. cap. 17. verb. Quirites*, Cornucop. *col. 730. n. 60. & col. 1139. num. 40. Salian. rom. 4. an. mundi 3334. in fin.* Quirina tribus commemorare Cælius *ubi proximè*, Joseph. Scalig. *antiquitat. lib. 14. cap. 17.* Calepin. & reliqui qui laudantur supra *n. 19.*

Verf. Romulia tribus.

XXIV. Sive Romilia, sic vocitata ab agro, qui à mœnibus urbis secundum flumen trans Tyberium usque ad oram maris extenditur, unde à Roma, sub qua ager erat tribus ad eum spectans, Romulia, vel Romilia fuit dicta, Rosin. *trib. 5.* vel quòd ex eo agro censabantur, quem Romulus ex Vejentibus ceperat, Rosin. *ibi*, ex Sexto Pompeio Cornucop. *col. 1203. num. 40.* Tribus Romulie reminiscuntur Gothofred. *ad Cicer. orat. 5. in Verr. act. 1. lit. A*, Onuphr. *comment. de Republic. lib. 3. Adrian. Turneb. adversar. lib. 30. cap. 17.* Sigon. Calepin. & alii, de quibus supra *n. 19.*

Verf. Sabatina tribus.

XXV. A palude, seu lacu Sabate in Tuscia, qui nunc Anguillaria dicitur, nomen sumpfit.

Hæc tribus cum aliis instituta est anno 366. Rosin. *trib. 24.* ejus recordantur Nebrissenf. *verb. Sabana, Sabatina,* Sigon. Calepin. & ceteri allegati n. 19.

Verf. Scaptia tribus.

XXVI. Isti nomen præstitit Scaptia urbs Latii, quæ jam diu deleta est. Rosin. *trib. 29.* Cornucop. *col. 569. num. 40.* Calepin. *verb. Scaptia,* de qua urbe Plin. *lib. 3. cap. 5.* Vide supra, num. 19. qui de tribu ista faciunt mentionem. Instituta est anno 421. Rosin. *trib. 29.*

Verf. Sergia tribus.

XXVII. A familia Sergia nuncupatur. Rosin. *trib. 18.* de qua Richard. Strein. *ubi sup.* Hanc tribum memorant Alex. ab Alex. *dier. genial. lib. 1. cap. 17.* Adrian. Turneb. *sup. lib. 21. cap. 11.* Nebrissenf. *verb. Sergia,* & alii videndi *sup. n. 19.*

Verf. Stellana tribus.

XXVIII. Sive Stellatina, ab agro Stellate, Campaniæ, vel Etruriæ. Rosin. *trib. 22.* Onuphr. *comm. de Repub. Roman. lib. 2.* Tribus hæc cepit anno 366. Rosin. *ibi,* de qua etiam mentio est apud Sigon. Calepin. & alios, qui sunt n. 19. relati.

Verf. Suburrana tribus.

XXIX. Urbana fuit, de qua itidem accipienda sunt quæ tradidimus, *sup. verf. Collina tribus.* Dicta est suburrana, quasi suburbana; nam sub urbe, vel muro terreo Carinarum ea regio sita est. Carinæ nomen proprium fuit vici, aut suburbii muro terreo adherentis. Aliàs tribus ista vocatur Succusa, vel à succurrendo, quia in ea parte urbis constitutum erat militare præsidium, ut excubiis, si opus foret, subveniret; vel à pago Succusano, de quibus Rosin. *lib. 6. cap. 15. trib. 1.* Cornucop. *col. 1061. n. 20. & 30.* Calepin. *verb. Carina, Suburra.* Tribus Suburrana memoria reperitur apud Rosin. *lib. 1. cap. 12.* Gothofred. *ad Cicer. orat. 16. de leg. Agrar. contra Rull. lit. G.* Cornucop. *col. 1207. num. 40.* & alios laudatos n. 19. & *sub verf. Collina tribus.*

Verf. Terentina tribus.

XXX. A Terento, loco Campi Martii, qui Diti, & Proserpinæ sacer fuit. Rosin. *trib. 33.* de quo Cornucop. *col. 984. num. 50.* & *col. 1221. n. 50.* Calep. & Nebrissenf. *verb. Terentus.* Tribus Terentina veteribus accessit anno 455. Rosin. *ibidem.* Eiusdem meminerunt Cælius *ad Cicer. epist. 8.* Gothofred. *ad Cicer. in orat. pro Plancio, lit. O,* Sigon. Calepin. & alii adducti supra, num. 19.

Verf. Tromentina tribus.

XXXI. A Tromento campo Thuscæ. Rosin. *trib. 23.* Cornucop. *col. 1223. num. 10.* Nebrissenf. *verb. Tromentina:* plures enim ex eo in civitatem recepti, & in hanc tribum relati sunt anno 366. Rosin. *ubi sup. & trib. 23.* quare inter alias tribus connumeratur. Calepin. & cum eis allegati numerans, qui quoad numerum sequitur Livium testantem 31. tribus ante obitum Servii Tullij

Verf. Velina tribus.

XXXII. A lacu Velino sic dicta, qui in Sabina fuit. Rosin. *trib. 34.* de quo Plin. *lib. 33. cap. 2.* Cornucop. *col. 1063. num. 40.* Calepin. *verb. Velina,* Nebrissenf. *verb. Velinus,* ubi quod vulgò dicitur *Lago de pie di luco:* qui omnes, excepto Cornucopia, observant Romæ fuisse regionem Palatino monti adjacentem, quæ Velina nuncupabatur, à qua lacus iste nomen accepit. Hæc tribus unà cum Quirina ultimò addita est, quibus numerus trigessimus quintus est impletus anno 512. Rosin. *sup. Velinam tribum recentent Sigon. Calepin. & alii citati supra n. 19.*

Verf. Voltina tribus.

XXXIII. Seu Voltinia. Unde denominetur ita, non constat, ut post Sigon. & Onuphr. agnoscit Rosin. *trib. 10.* de qua mentionem fecerunt Gothofred. *ad Cicer. orat. 31. pro Plancio, lit. O,* Calepin. & reliqui laudati n. 19.

Verf. Vejentina tribus.

XXXIV. Ab Urbe Vejis, vel ejus civibus Vejentibus, seu ab agri Vejentini parte. Rosin. *trib. 21.* Veji fuit urbs incluta Etruriæ, quæ cum Romanis bellum gessit acerrimum. Cornucop. *col. 1023. num. 50.* Calepin. *verb. Veji,* de quo Salian. *tom. 5. an. mundi. 3575. num. 1. & 2. & an. 3576. n. 6. cum an. seqq.* Vejentina tribus cum Crustumina accessit anno 258. Rosin. *sup. ejus meminere Gothofred. ubi proxime,* Calepin. & alii præcitati n. 19.

Verf. Veturia tribus.

XXXV. A gente veturia, quæ prius Vetusia dicta est. Rosin. *trib. 19.* Hujus tribus mentionem faciunt ii quos laudavimus supra, n. 19.

Pleraque ex his tribus à Servio Tullio institutæ sunt; sed quot fuerint, non constat, Authoribus in diversas sententias euntibus, ut videre est apud Salian. *tom. 4. anno mundi 3483. num. 3.* Rosin. *lib. 6. cap. 15. verf. Tarquinio Prisco, & trib. 19.* Sed Salian. Dionysio assentitur, dum tradit, Tullium instituisse triginta tribus, quatuor scilicet urbanas, & reliquas rusticas. Sigon. *de antiq. Jur. Civ. Romanor. lib. 1. cap. 3.* opinatur decem & novem tribus duntaxat Tullium creasse, cæteras lapsu temporis ob populos in ditionem Romanorum supervenientes accessisse, quem sequitur Rosin. *ubi proxime.* Quæ autem sint tribus rusticæ post Servium aggregatæ, ex præmissis dignoscitur; nam eis tempus institutionis assignavimus, quod aliis præfinitum non est, cum constet, eas omnes ab illo Rege constitutas, qui eam dignitatem obtinuit anno ab Urbe condita 176. Salian. *Annal. tom. 4. anno mundi 3477. num. 1.* qua functus est anno ab Urbe condita 220. Solian. *anno mundi 3521. num. 1.* Onuphr. *comment. de Repub. Roman. lib. 2.* à Sigonio in hoc diffidet, quod vult Tullium 21. tribus institutas reliquisse, Crustumina, & Vejentinam veteribus tribus con-

Tullii extitisse. Hæc sententia Livii verosimilior videtur quam Dionysii; nam cum post Regem Tullium tot ac tanti populi Romanorum imperio subjicerentur, quapropter tribus, in quas conjicerentur, necesse fuit adjicere, credibilis est institutas esse plures, & non solum quinque, quæ ad multitudinem recentiorum civium minime sufficerent. Nec Dionysium tuebatur qui responderit, nihil impedimento esse, quod una tribu innumeris ferè cives contineantur; nam hæc ratione sub 30. tribubus quas à Tullio constitutas Dionysius asseverat, poterant omnes gentes, quæ supervenerant, comprehendi, & ita quinque superaddere inutile foret. Cum ergo placuisset ad regimen Reipublicæ ex novis civibus tribus novas creati, præsumendum est, tot fuisse additas, quot multitudo, & diversitas populorum deposcebat, & sic quod 16. aut 14. saltem tribus adjicerentur, ut Livius tradidit.

Ad Num. 5.

Extat itidem similis locus, ex quo apparet Veteriam tribum Prærogativam fuisse apud Livium lib. 36. Fulvius, inquit, *Roman Comitiorum causâ accersitus, cum Comitibus Consulibus rogandis haberet, Prærogativa Veteria juniorum declaravit Tit. Manium Torquatam, & Tit. Octacilium.*

21 Sciendum est, quod pro temporum varietate populus Romanus diversâ formâ ad suffragia ferenda in Comitibus est usus; nam aliquando rogabantur primò centuriæ equitum primæ classis ordine suo, deinde peditum ejusdem, & ita successivè reliquæ classes accedebant. Postea jam à Regibus exempta civitate, eam prælationem equestribus centuriis sublatam esse constat, & etiam pedestres simul in sortem mittebantur, ac prior educta ante omnes rogabatur, ex quo Prærogativa appellata est. Tandem post expletum numerum 35. tribuum, classes, & centuriæ partes earum esse cœperunt, ex quo duplex sortitio adhibebatur, una tribus, & altera centuriarum, quæ sub eadem continebantur, & ita Prærogativa tribus, & prærogativa centuria dicebatur. Sic ex Dionys. lib. 4. tradit Rosin. *lib. 6. cap. 14. verf. De suffragiis:* consentit Calepin. *verb. Prærogativa.* Et hæc de Comitibus Centuriatis sunt accipienda, quia in Tribus Comitibus diversus ordo servabatur, cum non omnes tribus, sed septemdecim tantum suffragium ferre possent, atque ita omnes 35. in cadiscum, vel cistellam conjiciebantur, & quæ prior exibat, primò rogabatur, & Prærogativa tribus vocabatur, reliquæque sorte educebantur usque ad septemdecim, alii penitus à Comitibus exclusis, Rosin. *d. lib. 6. cap. 20. verf. Legibus etiam, in fine.*

Ibi: Forcassis eoenim idem est principium.

22 Inter prærogativam, & principium duntaxat illud interesse videtur, quod verbum hoc refertur ad curias, antiquiusque sit: id ad tribus, vel centurias, & ita recentius; nam antequam Servius Tullius classes induxerit, easdemque in centurias distribueret, populus per curias rogabatur, & cui forte competeat prælatio, ut prior suffragium ferret, Curia principium dicta est. Sic sentire videtur Rosin. *lib. 6. cap. 7. verf. sextum, &*

ultimum, junctis iis quæ ex ipso nuperimè de *Roman. Livius, Dionys. Calliodor. apud Rosin. sup. Nebrissenf. verb. Menenia. Cicer. Januarius.*

dum est, Comitibus Romanorum in triplici differentia fuisse, Curia, Centuriata, & Tributa: cum populus per Curias distributus ad suffragia ferenda accerlebatur, Curia erant Comitibus cum per centurias, Centuriata: cum per tribus, Tributa. Illud discriminis inter hæc fuit, quod ad rem spectat; nam in centuriatis, educta prærogativa centuriæ, sortitio absolvebatur, & cætera suo ordine accedebant, dicebanturque jure vocatæ, cum illæ inter se rationem prælationis haberent, ut sic in acie collocarentur, unde centuria prima, secunda, tertia, &c. ut colligitur ex Rosin. *lib. 10. cap. 7.* in tribus verò Comitibus omnes tribus forte præferabantur, ut proximè asseritum est: similiter in Curias. Rosin. *d. lib. 6. cap. 7. verf. Sextum, & ultimum.* Hodie per translationem verbum Prærogativa, omnem immunitatem, & exemptionem complectitur, *l. 1. ff. de privileg. veteranor. Calepin. verb. Prærogativa, Cornucop. col. 969. num. 33.* Plurima de Romanorum Comitibus invenies apud Nicol. Gruchium, qui de illis tractatum plenissimum edidit, Rosin. *lib. 6. per tot. Petr. Nard. miscellaneor. lib. 10. cap. ult. de Comitibus Romanor. Sigon. Onuphr. & alios quos laudat Rosin. d. lib. 6. in princip.*

Ibi: Et Princeps tribus.

Verbum Princeps, nedum pro Regibus, aliisque Potestatibus accipitur, sed etiam pro eo qui primus est in quolibet actu, vel re, usurpari solet. Cornucop. *col. 655. num. 50.* Calepin. *verb. Princeps.* Inde Princeps Senatus, qui in lectione Senatus primo loco recitabatur. Rosin. *de antiq. Roman. lib. 7. cap. 5. ad fin.* Eadem ratione Princeps Equestris ordinis dictus est, qui primus in catalogo Equitum à Censoribus describebatur. Rosin. *cap. 10. post princip.* Hinc etiam Princeps nuncupantur, qui authoritate, ac potentia primum locum in Republica inter reliquos obtinent. Calepin. *ubi nuper,* Cornucop. *col. 907. num. 30.* Princeps igitur tribus erat, quæ prima ad suffragia ferenda admittebatur.

Verf. Et hæc quidem.

Unde singulæ tribus sua nomina sumpserint, jam suis locis ostensum est, & num. 15. asseritum, quod haud paucæ duplici nomine fuere variis temporibus insignitæ, scilicet loci, ac tribulium, qui in ipsas sunt relati.

Verf. Sapiam verò.

Plura alia tribuum nomina reperuntur, ut *Papia, Horatia, Camilla:* sed unde hoc provenerit, jam præmissimus num. 15. Vide Rosin. *lib. 6. c. 15. in fin.*

Ibi: Mentina tribus mentionem fecerunt.

Mentinam, aliàs Meneniam tribum inter Romanas fuisse, nulli dubium est, ut probat Rosin. Onuphr. Paul. Manut. laudati *sup. n. 19.* Joseph. Scalig. *antiq. lib. 13.* Sic vocata est à familia Menenia, inter antiquas Romanorum præclara, ut testantur Richard. Streinius *de famil. & gentib.*

Roman. Livius, Dionys. Calliodor. apud Rosin. sup. Nebrissenf. verb. Menenia. Cicer. Januarius.